

Arrest

nr. 88 456 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Faridpur. Vanaf 1988 zou u geregeld een “BNP” (Bangladesh Nationalist Party) club bezocht hebben. Tussen 1994 en 1996 zou u voor een oom in ander district gewerkt hebben. Er zou een familieconflict bestaan hebben met een half-oom van u. Hij zou het stuk grond dat u bewerkte opgeëist hebben. Om dit te bereiken zou hij in 1996 een aanklacht wegens moord tegen u neergelegd hebben. Hierna zou u drie jaren ondergedoken geleefd hebben in Bangladesh. In 1998 zou u veroordeeld zijn tot levenslang, omgezet naar 32 jaar. In 1999 zou u Bangladesh verlaten hebben. Na een jaar zou u aangekomen zijn in Griekenland waar u in 2001 geregulariseerd werd. Tussen 2006 en 2011 zou u vier of vijf maal naar Bangladesh terug gereisd zijn, o.a. om te huwen. U zou steeds teruggekeerd zijn naar Griekenland. Na

uw laatste reis in 2011 zou uw paspoort in Griekenland gestolen zijn. Daar u zonder uw paspoort uw statuut niet kon verlengen zou u een smokkelaar ingehuurd hebben om een paspoort met vals visum voor u te regelen. Hiermee zou u naar België gereisd zijn, waar u op 19 juli 2011 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor kopies: kopies van uw Bengaalse paspoorten, uw Griekse regularisatie, allerlei Griekse documenten, zoals, een Indisch medisch attest, een huwelijksakte, een geboorteakte, chairman certificate, geboorteaktes van vrouw en kinderen, schooldocumenten en juridische documenten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het internationaal verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenconventie) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker geeft vooreerst de relevante bepalingen weer en tracht daarop de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.1.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Dit middelonderdeel is ongegrond.

2.1.3. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert en dit, wat het eerste middel betreft, in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

2.1.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Daarbij moet het volgende in overweging worden genomen :

2.1.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.3.3. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen. U legde immers dusdanig veel tegenstrijdige en vage verklaringen af dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Vooreerst was er veel onduidelijkheid omtrent uw politieke profiel. U gevraagd of u politiek actief was in Bangladesh beweerde niet betrokken te zijn, maar wel beschuldigd te worden dat u betrokken zou zijn bij de “BNP”. Toen u om een verduidelijking werd gevraagd, verklaarde u lid te zijn van de “BNP” daar u hen mocht. U gewezen op uw eerdere verklaring, minimaliseerde uw betrokkenheid door te beweren dat u enkel banden had met deze partij. U nogmaals gevraagd of u nu een officieel lid was of niet, gaf aan enkel een supporter te zijn en geen officieel lid (gehoorverslag CGVS p. 5). Wat er ook van zij; u verklaarde enkel een supporter te zijn van 1988 tot 1994. Hier staat tegenover dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog duidelijk had verklaard een actief lid van de “BNP” te zijn en dit van 1990 tot uw vertrek naar Griekenland in 1999. Ook uw foutieve bewering dat “BNP” voor Bangladesh National Party zou staan, wijst er duidelijk op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde politieke profiel (gehoorverslag CGVS p. 5, 6).

Ten tweede bestaat er onduidelijkheid over de laatste periode van uw verblijf in Bangladesh. Bij aanvang van uw gehoor verklaarde u tot 1996 op uw thuisadres verbleven te hebben waarna u drie jaren ondergedoken leefde op verschillende plekken (gehoorverslag CGVS p. 2). Later tijdens uw gehoor zei u dat u zich al sinds 1994 verstopte; u zou zich hierna twee jaar bij uw oom verstoppt hebben (gehoorverslag CGVS p. 5). U gewezen op uw verklaringen afgelegd bij het begin van uw gehoor, verklaarde hierop twee jaar, van 1994 tot 1996 bij uw oom verbleven, te hebben om te werken en pas daarna zou u zich verstoppt hebben. U legde dan ook uiterst verwarrende verklaringen af.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. U verklaarde in 1996 aangeklaagd te zijn wegens moord en in 1998 zou u veroordeeld zijn tot levenslang. Uw kennis en interesse voor deze rechtszaak was benedenmaats. Zo gaf u toe dat u na het indienen van de aanklacht tegen u in 1996 nooit enig juridisch document zag dat verband houdt met de aanklacht tegen u, tot u het door u voorgelegde vonnis in december 2011 in België ontving (gehoorverslag CGVS p. 7). Het is dan ook uiterst bevreemdend dat u er sinds uw veroordeling in 1998 (u kende overigens de exacte datum van uw veroordeling niet, p.7) vanuit ging dat een veroordeling tot levenslang gelijk staat met 14 jaar gevangenisstraf, terwijl u na de ontvangst van uw vonnis in december 2011 er pas achter kwam dat de uitspraak tot levenslang gelijk staat aan 32 jaar (gehoorverslag CGVS p. 8). Dat u gedurende al die jaren niet zou weten welke strafmaat u nu juist zou moeten vrezen bij arrestatie is volstrekt ongeloofwaardig. U verklaarde niet eens zeker te weten of de andere beklagden wel zouden bestaan, maar volgens de inhoud van uw vonnis dat met de tolk overlopen werd, bleek dat ze aanwezig waren op de dag van de uitspraak (gehoorverslag CGVS p.7, 8). Dat u 13 jaar na het uitspreken van het vonnis niet eens de moeite neemt om het volledige document door te lezen breekt het geloof in uw ingeroepen vrees voor deze veroordeling verder af.

Voorts blijkt uit informatie toegevoegd aan uw dossier ook dat een veroordeling in absentia in Bangladesh heel wat procedurele stappen heeft moeten doorlopen. Dat u hier geen enkel bewijs van kunt voorleggen, breekt verder het geloof in de authenticiteit van het door u voorgelegde vonnis af. Overigens blijkt ook uit informatie dat valse documenten veelvuldig voorkomen en circuleren in Bangladesh. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen. Er werd u op gewezen dat het bevreemdend is dat uw “chairman” recent een “chairman certificate” voor u zou opstellen, temeer daar u veroordeeld bent wegens de moord op één van zijn voorgangers (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw verklaring hiervoor dat uw oom deze man betaalde voor dit document, onderstreept niet enkel bovenstaande stelling over het voorkomen van vervalste documenten in Bangladesh, het ondermijnt ook het geloof in de authenticiteit van uw overige documenten die uw asielrelaas dienen te ondersteunen. Voorts dient te worden opgemerkt dat u vanaf 2001 in Griekenland verbleef. Hoewel u beweerde wegens moord tot levenslang veroordeeld te zijn in Bangladesh, stond deze veroordeling u blijkbaar niet in de weg om doorheen de jaren geregeld van Griekenland terug te reizen naar Bangladesh. U deed dit steeds met eigen paspoort. Wat meer is tijdens uw frequente reizen naar Bangladesh huwde u zelfs en kreeg u een kind; beide zaken werden bij de autoriteiten aangegeven zoals uit uw documenten blijkt. Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat iemand die tegen een levenslange gevangenisstraf aankijkt wegens een veroordeling tot moord na het verlaten van zijn land van herkomst hier geregeld zou terugkeren en onder eigen identiteit zou reizen en zich kenbaar zou maken bij zijn autoriteiten voor verschillende procedures zoals een huwelijk (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Deze vaststelling breekt volledig het geloof af in uw ingeroepen vrees. Als u daadwerkelijk een langdurige gevangenisstraf diende te vrez

zou u nooit teruggekeerd zijn. Uw verklaring dat u nooit terugkeerde naar uw eigen district doet hier geen afbreuk aan. Een veroordeling wegens moord is immers niet lokaal, maar nationaal.

U hebt dus uw relaas niet aannemelijk kunnen maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De kopies van uw paspoorten vormen een begin van bewijs omtrent uw identiteit. Al uw Griekse en Indische documenten wijzen er enkel op dat u verschillende jaren probleemloos en legaal in Griekenland kon wonen en reizen. Het is in dit licht dan ook bevreemdend dat u volgens uw verklaringen uw statuut plots niet meer zou kunnen verlengen daar u uw paspoort verloren was, temeer daar u kopies heeft van uw paspoort en over verschillende originele documenten uit Griekenland beschikt. Uw huidige status in Griekenland is dan ook onduidelijk. Uw schooldocumenten voegen weinig toe aan uw asiëldossier net als de documenten van uw vrouw en kind.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2.1.3.4.1. Wat betreft zijn vermeende politieke profiel, stelt verzoeker dat hij louter als sympathisant actief was voor de BNP en dat er tijdens het gehoor bij dienst Vreemdelingenzaken niet werd doorgevraagd en slechts oppervlakkige informatie werd genoteerd.

2.1.3.4.2. Zoals dat door de verwerende partij in haar nota wordt beaamd, heeft de voorbereidende vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), die wordt ingevuld tijdens een interview bij de dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven. Dat naar aanleiding van dit eerste interview niet werd doorgevraagd, zoals verzoeker dat stelt, kan echter geen verklaring vormen voor de vaststelling dat hij bij de dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk stelde sinds 1990 een actief lid van de BNP te zijn, en dit tot aan zijn vertrek naar Griekenland in 1999 (vragenlijst CGVS, adm.doss. stuk 9, vraag nr. 3 p. 3), terwijl hij tijdens zijn gehoor bij het CGVS verklaarde louter aanhanger en geen officieel lid van de BNP te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p. 5). Bovendien legde verzoeker voor het CGVS uitermate onduidelijke verklaringen af omtrent zijn politieke profiel én slaagde hij er zelfs niet in de afkorting BNP correct te verklaren. Gezien deze vaststellingen kon de commissaris-generaal terecht stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde politieke profiel. Immers, van een asiëlzoeker kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij duidelijke en eenduidige verklaringen aflegt over de kernelementen van zijn asiërelaas. Verzoeker tracht thans zijn vermeende politieke profiel te minimaliseren als zijnde niet van doorslaggevend belang door in zijn verzoekschrift te stellen dat hij geen politiek gevaar vormde of niet in het vizier liep van politieke tegenstanders en dat de werkelijke motieven van de veroordeling niet politiek zijn noch er voor hem een reden was om een politieke moord te plegen, maar hij kan hiermee niet overtuigen: uit zijn verklaringen blijkt wel dat het om een familieprobleem over een stuk grond ging, maar evenzeer dat het conflict ontstond tussen de stiefbroer van zijn vader, die verzoeker valselijk zou hebben beschuldigd van moord, en zijn mensen van de Awami League enerzijds en “wij van BNP” anderzijds (vragenlijst CGVS, adm.doss. stuk 9, vraag nr. 3 p. 3). Verder verklaarde verzoeker ook dat de betrokken oom, als lid van de Awami League veel invloed had en verzoeker ervan beschuldigde BNP-kader te zijn (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p 6). Verzoeker heeft dus zelf duidelijk aangegeven dat de problematiek gelieerd was aan het politieke profiel van zijn oom en het al dan niet vermeende politieke profiel van hemzelf. In die zin is het niet aannemelijk dat hij, indien hij een klaar beeld wil schetsen van zijn problemen om de asiëlinstanties toe te laten hiervan een correcte inschatting te maken in het licht van de algemene situatie in Bangladesh, hierover geen klaarheid kan scheppen. De vaststellingen van de verwerende partij hieromtrent in de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd overeind.

2.1.3.5. Verzoekers stelling dat hij reeds 13 jaar geleden Bangladesh heeft verlaten en dat een laatste verblijfplaats, zeker wanneer hij op verschillende plaatsen heeft verbleven, geen deel uitmaakt van een

dermate traumatische ervaring die onvergetelijk is, is evenmin dienstig om de vastgestelde onduidelijkheden over de laatste periode van zijn verblijf te verklaren of weerleggen. De vraag sedert wanneer hij ondergedoken leefde uit vrees voor vervolging en waar, moet door een asielzoeker op een coherente en duidelijke wijze kunnen worden beantwoord, te meer nu *in casu* blijkt dat de bevindingen van de verwerende partij steun vinden in het gehoorverslag en geen details betreffen, in tegendeel, zodat het tijdsverloop sedertdien hieraan niet in de weg kan staan.

2.1.3.6.1. Wat betreft het door verzoeker geëtaleerde gebrek aan kennis voor de rechtszaak die hij beweert te ontvluchten, stelt verzoeker dat hij weinig waarde hecht aan de inhoud van de rechtszaken en arrestatiebevelen omdat hij vindt dat ze allemaal bedrieglijk zijn en ze inhoudelijk niet ter zake doen. Enkel de gevolgen houden hem bezig, met name dat hij op basis van de valse aanklachten kan gearresteerd worden en in de gevangenis kan belanden voor lange tijd of erger. Verzoeker acht het weinig nuttig om leugens in detail te kennen, wat een menselijke reactie is in een land en maatschappij waar enig verweer weinig baat heeft en corruptie welig tiert zoals blijkt uit het stuk dat werd opgenomen in het administratief dossier getiteld "*Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh*". De verwerende partij, zo stelt verzoeker verder, gaat een stap te ver waar zij op grond van algemene informatie besluit dat het neergelegde vonnis vals is. Daarenboven kan de verklaring van dr. A. Z. (...) die wordt gehanteerd, niet worden weerhouden. Dit blijkt de enige persoon te zijn die werd geraadpleegd inzake de procedure bij verstek in strafzaken in Bangladesh, maar hij oefent het beroep van advocaat in Bangladesh niet meer uit sedert 1994, woont in België en is op dit ogenblik onderhandelaar. Zijn verklaringen moeten dan ook worden getoetst aan de werkelijkheid, met name aan juristen en mensenrechtenjuristen die nog hun beroep uitoefenen in Bangladesh. Uit de verklaringen van de heer Z. (...) zou blijken dat de verstekprocedure in strafzaken zelfs meer waarborgen biedt dan de procedure in België. Hierbij kunnen volgens verzoeker toch ernstige vragen worden gesteld. Verzoeker verwijst naar het door hem bijgebrachte stuk 4 en de persberichtgeving die algemeen gekend is en waaruit blijkt dat er door de overheid extra-judiciële executies gebeuren. Het feit dat corruptie in alle lagen van het juridisch systeem welig tiert en dat het anderzijds zeer moeilijk is om een afschrift van een vonnis te krijgen is tegenstrijdig. De authenticiteit van het neergelegde vonnis kan niet op algemene wijze terzijde worden geschoven, gelet op het feit dat dit een essentieel onderdeel is van het asielrelaas. Verzoeker besluit : "*Daar waar verzoeker documenten heeft verkregen via corruptie, deze heeft verzoeker toegeven [sic]*".

2.1.3.6.2. De Raad treedt de verwerende partij bij waar die in haar nota stelt dat het niet ernstig is te menen dat verzoeker niet gehouden zou zijn tot een minimale toelichting van de rechtszaak die tegen hem aangespannen zou zijn en die de aanleiding vormde voor zijn vlucht uit Bangladesh en van het door hem neergelegde vonnis. Verzoeker kan geen aannemelijke verklaring geven voor zijn onwetendheid in zijn eigen rechtszaak. Indien hij verklaart vervolgd te worden voor ernstige misdrijven en zich hiervoor op internationale bescherming beroept, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij nadere inspanningen levert om zo nauwkeurig mogelijke informatie bij te brengen, teneinde de asielinstanties toe te laten zijn vrees voor vervolging *in concreto* te beoordelen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zich beperkt tot het neerleggen van een aantal juridische documenten waaronder een vonnis, doch geen kennis heeft van de inhoud ervan, en dat hij klaarblijkelijk geen inspanningen leverde om zijn rechtszaak op te volgen. Overigens, verzoeker stelt zelf dat hij zich enkel bezig houdt met de mogelijke gevolgen ervan, zodat van hem toch kan worden verwacht dat hij zich grondig zou informeren over de verschillende elementen van zijn rechtszaak, precies om de mogelijke gevolgen daarvan in te schatten. Het door verzoeker voorgelegde vonnis kan niet los worden gezien van dit gebrek aan kennis -zelfs over de precieze inhoud van dit vonnis zelf- én de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat valse documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh. Verzoeker stelt dan wel dat de verwerende partij niet alleen uit algemene informatie vermag af te leiden dat geen authenticiteit kan worden verleend aan dat vonnis, maar verliest daarbij uit het oog dat ook om andere redenen dan een vastgestelde valsheid aan een dergelijk document bewijswaarde kan worden ontzegd (RvS 4 maart 2008, nr. 180.410). Terwijl documenten slechts kunnen dienen ter staving van een geloofwaardig asielrelaas, moet te dezen worden vastgesteld dat uit wat hiervoor werd gesteld en wat hierna nog zal volgen, blijkt dat het relaas van alle geloofwaardigheid is ontdaan. Bovendien moet ook worden gewezen op de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit het administratief dossier blijkt dat een veroordeling in absentia in Bangladesh heel wat stappen heeft moeten doorlopen en dat verzoeker hiervan geen enkel bewijs neerlegt. Verzoeker stelt aangaande deze informatie dat ze afkomstig is van één bron en tracht de bekwaamheid van deze bron in twijfel te trekken door erop te wijzen dat de heer Z. (...) sinds 1994 het beroep van advocaat niet meer heeft uitgeoefend in Bangladesh. Met dit argument slaagt hij er evenwel niet in de juistheid van de informatie te ontcrachten: hij brengt immers geen enkel concreet en objectief gegeven bij dat aannemelijk maakt dat de door de

verwerende partij gehanteerde informatie niet juist zou zijn. Zijn verwijzing, in het algemeen, naar een document van Amnesty International, met als titel "*Crimes unseen. Extrajudicial executions in Bangladesh.*" heeft betrekking op de misbruiken door het RAB, een speciale politie om criminele bendes te bestrijden, en het onwettig doden van minstens 700 mensen door deze cel. Er valt niet in te zien hoe dit gegeven -of persberichtgeving, zoals verzoeker stelt zonder duidelijk te maken over welke berichtgeving het dan precies gaat- de informatie met betrekking tot de authenticiteit en de inhoud van juridische documenten in een ander daglicht zou kunnen stellen. Verzoeker gaat trouwens voorbij aan de informatie in het antwoorddocument van Cedoca waaruit blijkt dat de heer A. Z. (...) in de hoedanigheid van "*Convener*" voor het ANICC nog regelmatig naar Bangladesh reist waar hij nauwe contacten onderhoudt met topjuristen en -advocaten alsook politici en mensenrechtenactivisten (Odhikar, ASK) (mapje landeninformatie, adm. doss. stuk 13, antwoorddocument BGD2012-006W, p. 2, voetnoot 1). Het gegeven dat verzoeker zelf toegeeft dat zijn oom via corruptie het "*chairman certificate*" heeft bekommen, ondermijnt verder wel degelijk het geloof in de authenticiteit van zijn overige documenten. In de mate ten slotte dat hij stelt dat het tegenstrijdig is te stellen dat corruptie welig tiert en het toch moeilijk is om een afschrift te verkrijgen van een vonnis, kan worden volstaan met de vaststelling dat dit laatste argument niet is opgenomen in de bestreden beslissing en dat alleszins niet wordt betwist dat verzoeker geen enkel bewijs kon voorleggen van de omstandige procedure die voorafgaat aan een veroordeling bij verstek, terwijl daarvan luidens de informatie in het administratief dossier in de veroordeling en in de order sheet sporen van terug te vinden moeten zijn. De desbetreffende motivering in de bestreden beslissing blijft derhalve onverminderd overeind en wordt bijgetreden door de Raad.

2.1.3.7.1. Verzoeker stelt, waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat iemand die tegen een levenslange gevangenisstraf aankijkt geregeld zou terugreizen onder zijn eigen identiteit en zich kenbaar maakt bij de autoriteiten door bijvoorbeeld te huwen, dat hij inderdaad verschillende keren is teruggeweest en hij hierover eerlijk is geweest. Zijn terugkeer was telkens van korte duur en naar een ander district, zodat hij onder de radar bleef van de overheid. Het klopt dat een veroordeling voor moord nationaal is, maar er is geen informatie terug te vinden in het administratief dossier over de bestaande opsporingsmechanismen of computergegevens die met elkaar in verbinding zouden staan.

2.1.3.7.2. Verzoekers argumentatie doet geen afbreuk aan het feit dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat iemand die zulke ernstige problemen heeft in zijn land van herkomst, meerdere malen het risico zou nemen om er onder zijn eigen identiteit terug te keren, alwaar hem een levenslange gevangenisstraf te wachten staat. Dat dit telkenmale kortstondig zou zijn gebeurd valt enigszins te nuanceren, nu uit zijn verklaringen blijkt dat hij er telkens een maand tot anderhalve maand was. Bovendien valt niet in te zien hoe deze verblijfsduur de argumentatie van de verwerende partij onderuit zou halen, te meer nu verzoeker zich blijkbaar ook -en alweer onder zijn eigen identiteit- kenbaar maakte bij de autoriteiten door te huwen. Dat verzoeker onder de radar zou zijn gebleven van de overheid is een blote bewering die niet wordt aangetoond en die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zijn houding niet te rijmen valt met het door hem gevreesde risico op vervolging, ongeacht de vraag of de computergegevens van de verschillende autoriteiten met elkaar in verbinding zouden staan, hetgeen voor verzoeker luidens de uiteenzetting in zijn verzoekschrift ook een vraagteken is.

2.1.4. De Raad stelt nog vast dat verzoeker bij zijn verzoekschrift een reisadvies voor Bangladesh voegt, maar hierover geen enkele toelichting verstrekt. Overigens is een dergelijk advies irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene schets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS 26 oktober 2007, nr. 176.206).

2.1.5. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij op goede gronden tot de bevinding is kunnen komen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is en dat verzoeker geen concrete gegevens heeft bijgebracht die de besproken motieven in een ander daglicht zouden kunnen stellen. Gelet op de ongeloofwaardige verklaringen kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij van oordeel is dat hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend. Verzoeker toont voorts niet *in concreto* aan dat het verhoor onvoldoende zou zijn geweest en verschillende zaken zoals de reisweg en de andere verdachten nader moesten worden onderzocht. Op grond van de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen alleen al kon genoegzaam worden geconcludeerd dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te

Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker verwijst opnieuw naar de motivering omtrent het door hem neergelegde vonnis en naar de motivering omtrent zijn terugkeer naar Bangladesh.

2.2.2. De vermeende schending van artikel 6 van het EVRM wordt op geen enkele wijze uiteengezet, zodat dit middelonderdeel onontvankelijk is. Immers, luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618), hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (vaste rechtspraak RvS, zie onder meer: RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De verzoeker kreeg de kans om in zijn vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.4. Voorts blijkt dat verzoeker enkele argumenten uit het eerste middel herneemt, zodat ter zake kan worden volstaan met een verwijzing naar de beoordeling van dit middel.

2.2.5. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond.

2.3.1. In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 §1 en §2, a) en b) van de vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.3.2. Samen met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3.3. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Een loutere verwijzing naar de identiteit en nationaliteit volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker dit risico loopt. Een verwijzing naar en enkele citaten uit een algemeen rapport van Amnesty International en een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken volstaan evenmin. De aanvrager dient de link te leggen tussen deze algemene toestand en zijn persoonlijke situatie (RvS 29 november 2007, nr. 177.396). De Raad wijst er in eerste instantie op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag ongelooftwaardig is en meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van vreemdelingenwet.

2.3.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan echter worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongelooftwaardige asielaanvraag, in het bijzonder wat betreft de situatie zoals voorzien onder punt c) van artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet. De Raad stelt vast dat verzoeker geen gegevens aanbrengt

waaruit zou blijken dat er in Bangladesh een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van zijn leven kan worden aangenomen. In het dossier kunnen evenmin dergelijke gegevens worden ontwaard.

2.3.5. Het derde middel is niet gegrond.

2.4. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden en kan hem derhalve noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS